

Original side 52:

Tårneå Lappmarck.

Anno 1703 den 31 Januarij, höltz Laga Tingh i Tårneå Lappmark uppå Jukas Jerfwi Tingzställe, med Lap-Allmogen af Sigge- och Tingewara byar Närwarande Cronones Befallningzman Wälbetrodde Salomon Steigman medh fölliande

Nämbdemän

Mikkel Amundsson i Siggewara	Nils Mikkelsson i Siggewara
Henrik Eriksson i Siggewara	Mikkel Grelsson i Siggewara
Nils Nilsson i Tingewara	Olof Nyman i Tingewara
Olof Henriksson i Tingewara	Per Andersson Näfwa i Siggewara
Lars Andersson Lalla i Tingewara	Lars Olsson i Tingewara

Sådan Tinget utlyst war, Och Åtskillige Kongl. Maytz. Placater, så wäl här som på dee Andre Tingzställén publicerade,

***

Angaf Länsmannen Per Pålsson i Tingewara, huruledes Lappmannen Jon Andersson

Original side 53:

i samma by har besofwit sin Tienstapiiga Brita Speinsdotter, som förledne Pålsmesso tiidh födde Barn, Och strax därpå tillika medh fostret dödde, Till hwilket lägersmål Jon Andersson icke Neka kunde, utom tillstodh sigh ungefehr een Månad före ähn han, medio April in gick Ächtenskap med sin nu warande hustru, plägat med sin berde. Piiga Olofligen Omgänge, hwilket Och uppå, ährhållen Kunskap af Ehrewyrdige hr. Kyrkoherden Elingium, om tiiden enär Jon sigh Gifttade, Och hans Oächta Barn föddes, Öfwerens kom, efter som han den 20 April 1702 Copulerades, Och Barnet 14 dagar för Pålsmesso föddes; Alltförr denskull Sakfålles han Jon Andersson i Tingewara, som befinnes warit Ogifter, enär han belägrat sin Tienstapiiga Brita Speinsdotter, efter höglofl. Kongl. Håfsrättens Notification af den 3 Januarii 1694 till 40 mrk. Silfwer Mt. till treskiptes, Och att stå uppenbara skrift, liikmätigdt Kyrkolagens 9 Capittels 4 §. Jon Andersson dömes och i Anledningh af .668 åhrs Straf Ordning och landzens praxin för Kånan som warit hans Tienstapiiga, att böta 20 mrk. till treskiptes, hwilka penningar han strax utgaf.

***

Original side 54:

Per Mikkel

son Ullat i Siggewara by till stodh sigh och belägrat Kånan Ingrid Persdotter, enär dee Ao. 1701 bäggia tiente hoos hr. Kyrkoherden Elingium, där af hon blifwit hafwande, Och 8 dagar efter nästledne Påska födt ett Pilltebarn, som ännu lefwer. Kånan wille wäl föregifwa sigh under Ächtenskapz lofwen warit belägrat, Men kunde icke wiisa någre Gilltige Skiähl eller liknelsser thär till, Per Nekade och Alldeles sigh lofwat henne Ächtenskap, och wägrade sigh willia det med henne ingå;

Alltså efter höglofl. Kongl. Håf Rättens ankombne breef, af d. 3. Januarii .694, Sakfälles Per Mikkelsson till 40 mrk. Silfwer Myntz bötter, Och Kånan Ingrid Persdotter till 20 mrk. till Tre-skiftes, Och där hos undergå uppenbara Skrift. Till Barnetz Oppföde skall Per gifwa Kånan 4 dlr. Kopp. Mt. Åhrl. till dess det sig sielf födan förtiena Kan.

***

Det beswärade sigh Kyrkoherden Ährewyrdige hr. Kristian Elingius Öfwer sin för detta waranda Tienstapiiga Indrid Persdotter, den där förledit Åhr, 10 wecker för ähn dess tienste åhr war ute, Gåt uhr tiensten den hon doch i rätten tiidh med een Carolin Stadgat, Att tiäna Året egenom för 15 dlr.

Original side 55:

Koppar mynt, Och där på betalt henne, först till Rådman Anders Planting för ett Rask förkläde 6 dlr., Contribution 3 dlr. Och Mantals penningarne 6 mrkr., som Giör een Summa af 10 dlr. 16 öre Koppr. Mt. Begiärandes att Ingrid efter Kongl. Maytz. Legohions Placat, plichta må, Och så stoor löhn tillbaka betala, som han henne lofwat.

Ingrid Persdotter Gaf tillswars, det hon, som tywär under warande tiidh hos bemte. Kyrkoherden, Lät sigh belägra af dess dräng Per Mikkelsson Ullat,/:hwarföre hon nu lagligen plichtat:/blef i tiensten så längie hennes Krafter förmådde giöra behörigen Arbet, Män sådan nödgades hon begifwa sigh thärifrån, hwilket doch icke under Sommer Arbetet eller Andetiden, utan Om wintertiiden skiedde, så att huusbonden icke så särdeles afsaknad, där af hafwa Kunnat.

Resolutio

Emedan som Ingrid Persdotter icke befinnes af Tresko, eller motwillighet uthan, Anseende till, sin Barnsbörd, och däraf förorsakade swaga hällssa, hafwa gått i från sin huus bonde hr. Kyrkoherden Elingium, Ty i Anledningh af det 15 Cap. Bygge B. § 3, samt Nämbdens enhällelige Ompröfwande

Original side 56:

dömer Häredz Rätten, det bör och måste Ingrid af dess tillsagde löhn brista för de 10 wec-
kor, som hon icke förmått at tiäna Åhret, Och belöper 3 dlr. 4
öre så att hon som Allenast nutit 10 1/2 dlr., bör ännu af hr.
kyrkioherden bekomma 1 dlr. 12 öre K. Mt.

***

Olof Jakobsson Servio som bekienner och tillstår sigh för 2 Åhr
sådan,/:tilliika med Erik Josefsson och Nils Jonsson, hwilka bäg-
ge rymt Öfwer till Närige:/stulit ifrån Lappmannen Jon Eriksson i
Siggewara

32 st. Reenostar à 6 öre st. 6:00
2 st. Miölkmagar.....0:24 6 dlr.24 öre Km.

Sakfälles efter Kongl. Maytz. Straffordning till Tredubbelt emot
Stölddens wärde, som blifwer 6 dlr. 24 öre Silf. Mt. eller 20 dlr.
8 öre Kmt. till Treskiftes, därföre han plichtade med Krop-
pen, siälfwa Stölden har och Målsägan den igenfått, denne Olof bör
och efter Kongl. Maytz. resolution Af d. 20 May 1699 i Sach-
erstien undergå absolution.

***

Den 3 Februarii Höltz Laga Ting i Jukasjerf.

Lappmännen Lars Nilsson, Jon Nilsson och Nils Nilsson i Siggewara
by, med deres

Original side 57:

Systrar Elin Karin och Marit Nilsdöttrar framkommo
för Rätten, Och Klagade där öfwer, det dee af deres Förmyndare
eller Framledne Mosters Man, Gambla Jon Nilsson i Siggewara,
hwarken utbekommit de 12 Richzdaler, som han dem förledit Åhr den
4 Februarii, för deres Möderne/:det Jon een lång tiid innehållit
och merendeles förfarit:/efter ingången Förliikning utlofwa och
försäkra mände; Icke heller har Jon efter Rättens befallningh
samma Åhr och dagh, upprättat något Inventarium på sin egendom,
hwaraf Öfwannembde personer efter sin Moster, som war Jon Nils-
sons hustru, Och för någre Åhr sådan Barnlös dödde, sin 3die deel
bekomma borde, warandes han widh 40 mrkr. Silfwermyntz wiite
thärom tillsagd, som dess Protocoll wiidare Förklarar; Män Jon
Allt sådant försumat, Och nu håller sigh ifrån Tingstället;

Alltför denskull hafwa wederbörande Erfwingar att sökia Excutor-
ens adsistence, till dee 12 Richzdalers Åtniutande af Jons Egen-

dom för deras Möderne, I det Öfriga blifwer Jon Nilsson, som efter förledne Åhrs föresatte wiite icke upprättat Inventarium på sin Egendom i Anledning af det 14 Capitl. Rådstugu B. Sakfällt till 40 mrk. Silfr. Mtt. till Treskiptes, Skolandes Länsmanen

Original side 58:

Henrik Eriksson, honom Jon Nilsson Kungiöra, Att så främpt han nästkommande Åhr icke upprättar ett så richtigdt Inventarium på sin Egendom, som han beswärja Gitter, eller Erfwingarne:/som Alla ähro myndige:/på annat sätt förnöyer, skall han Äfwen wara förfallen till 40 mrkr. Silfr. Myntz straff.

***

Eftersom Lappmannens Olof Nendas i Siggewara by, hustru, Elin Jonsdotter till stodh Och bekiärade, det har Grufwe Fougdens widh Swappewara Koppar Grufwa Erik Jönssons Stålnackes, Och Brukzkarlens Johan Jonssons Spetz Reen wachterska Margrete Andersdotter, liitet för Juhl, Öfwer kommit Sex stycken Reenar, Olof Nända tillhörig, som ifrån Allhellgonne tiidh luppit willsse i Skougen, hwilka Reenar hon sådan een tiidh, Och till dess Ägaren dem Återhämtade, wähl skiödt och wachtat, Ty efter Nämbdens Ompröfwande, Och denne Ortens praxin, samt Olof Nändas egen Försäkran, enär Olof Nända, Att gifwa berde. Piiga i hitterlöhn, Och för dess sedermera hafde beswär med Reenarne Tre daler Kopparmynt, Och i Expenser Tre daler, tillhopa Sex dlr. Koppar Mynt; Så wiida han:/som nu håller sigh undan:/henne

Original side 59:

hennes förtiente och tillsagde löhn mothwilleligen innehållit, Och bracht att sökia Rättegångh därutinnan.

***

Anbelangande Nämbdemännens Olof Henrikssons Nymans, Och Per Nilssons i Tingewara by, twist Och Oenigheet, Angående uppsatt wad, om ett Giftermåhl dem emellan, hwilket Nyman tappat och förlorat, Så blefwe Parterne sålunda därom friiwilligdt eense, Att Olof Nyman Gifwer till Per Nilsson två Caroliner, Och deres Action därutinnan wara thärmed Ändad.

***

Lapp Allmogen af Sigge- och Tingewara byar, utlåto sigh att willia nästkommande Åhr Och uppbördz tiidh Contribuera och utgifwa af hwar Röök eller Skattlapp 1/2 Ort eller 24 öre Koppar Mt. till een Tingstugu byggningz Opsättiande eller Oppkiöpande, efter som den härtills brukade Tingzstugu, Alldeles Gammal och Obrukelig blifwer För samma bewilliade 24 öre af hwar Skattlapp, skall säd-

an Rächningh Giöras, Och där något skulle Öfwerskiuta, Sochnen till Gods, berächnas.

***

Original side 60:

Lapptolken Johan Olsson, Angaf för Rätten, huruledes nästledne Bartholomei tiidh, Ähr för honom bortstulen Een Koo, hållandes han för samma Stöld, Lappmannen Lars Eriksson i Siggewara, miss-tänckter, eftersom han räkt Spåren efter Koon ifrån sin hemwist, först till ett Träsk Skattojerfwi/:Öfwer hwilket Koon war flyt-tiat:/Och sådan till Lars Erikssons Kåta, där Spåret Af Renarne blefwit Öfwertrampat; Och hans Omyndige Son Erik, skall dess utan bekiänt, Att hans Fader hade tagit Koon, Och enär dee rodde med henne Öfwer Träsket, skall wattnet Allenast Gådt henne på siidorna; Lars wille wäl i förstonne Neeka till denne stöld, Män sådan Nämbedemännen Mikkel Olsson, Och Lars Monsson i Tingewara in-tygade, huruledes dee sedt spårret efter Koon ifrån Johan Olssons Kåta, till dess Reenfietten Kringh Lars Erikssons Kåtta den för-willade, bekiände Lars Eriksson sigh stulit samma Koo, som wärderades för 18 dlr. Koppr. Mt. eller Sex dlr. Silf. Mt. Hwarföre efter .653 Åhrs Strafsordningh, dömes Lars Eriksson, först att gifwa Målsäganden Stölldens wärde tillbaka, Och sådan plichta tredubbelt däremot, som blifwer 18 dlr.

Original side 61:

Silfwermynt, eller 54 daler Koppr. Mt. till Treskiptes, Jembwäl i Sacherstian undergå Absolution, efter Kongl. Mayttz. Förordningh, af den 20 May 1699. För denne Stöld plichtade Lars Eriksson med Kroppen, efter som han ey förmådde utgifwa penningar.

***

Lappmannen Gambla Per Henriksson i Tingewara, Angaf för Rätten, huru såsom nästledne Larsmesso tiidh, Ähre för honom bortstullne Twå str. Reenar, Een ungh Ox Reen, Och een Bruns Reen, Af hwilka hornen ähro igenfundne, Nedsänkte uti een Bäk, icke långdt ifrån Josef Henrikssons, Och dess Bröders Erik och Jönses, samt Tolkens Måghz Nills Larssons by, warandes af desse Lappar här wid Tinget, nu tillstädes Ofwanbemt. Josef Henriksson, den där, efter Per Henrikssons begiäran, wart förekallat, och tillfrågat, Om han wiste Gifwa någon Anledningh, hwilken som slachtat desse Reenar, brede wid hans by, Och deres horn i Bäckten sänckt, Män Josef Giorde sigh där med Okunnigh? Per Henriksson föregaf, Att Josef siälf woro een af dem som Reenarne stulit och slachtat, bestyrkandes samma sitt tahl där med, Att han i Går

Original side 62:

tillbudit Förliik-

ningh, Att Per icke skulle honom därföre lagföre.

Kyrkiowärden Nils Mikkellsson tillstod sig hört det Josef i Går tillböd Per een Way Reen, för det han icke skulle Gå tillrätta med honom denne Gången, Och till dess han finge tala med sin Bröder och Cammerater, Så Att Josef siälf måste tillstå Och bekiänna det han och hans Bröder Erik och Jöns, samt Tolkens Mågh Nils Larsson, Och Sonen Olof Johansson, hafwa samma Stölld begådt, Kiöttet tillhopa förtärt, Men skinnen där af Skall Nils Larsson till sig tagit, Bruns Renen wärderades för 8 dlr., Och den unga Reenen för 4 dlr., som giör tillhopa Tolf dlr. Koppr. Mt.;

Altså i Anledningh Af Höglofl. Kongl. Håf Rättens breek Dat. den 5 Novemb. .698, Sakfälles Josef Henriksson i Siggewara by efter 1653 Åhrs Strafsordningh, till Tredubbelt emot heela Stölldens wärde, som blifwer Tolf dlr. Silf. Mt. eller 36 dlr. Kmt. till Treskiptes, samt Undergå hemlig Absolution i Sacherstian, efter Kongl. Maytz. Resolution af d. 20 May 1699, siälfwa Stölden skola alle desse Cammerater samman skiuta, Och Målsäganden tillställa.

Länsmannen Henrik Jonsson befalltes Att Skaffa dee Öfrige, Nembl. Erik och Jöns Henrikssöner, samt Nils Larsson och Olof Johansson, näste tingh tillstädes, Att stå

Original side 63:

sitt straff i detta måhl.

***

Befallningzmannen Öfwer dee Södre Lappmarkerne Wälbetde. Hans Renhorn uti dess insände Skrift, beklagade högeligen Att någre Lappar af Koumtomjärw by, särdeles Amund Thomasson, medh sine Soner Thomas och Pål, icke heller i detta Åhr, instälte sikh wedh deres rätta Oppbördzplatz Jochmock i Luhleå Lappmark, utan twärt emot denne Rättens befallningh, förledit Åhr, sikh jembwäl nästledne Oppbörd där sammastädes Absenterat, Och hiit till Jukasjerf förrest, hwaremot dee uppå tillfrågan icke annat hade till förbera, ähn att dee förmodat sikh, efter begiäran, skulle få förblifwa här under Jukasjerf, Och sin Skatt sikh här afbörda; Så att Rätten hade orsak till at beläggia desse 3ne Lappar medh hwar sine 40 mrk. Likwäl i Anseende till deres enfalldighet Och Oförstand i detta måhl, blefwo der, denna gången, Och som uti een Saak Interesserade tilhopa Saakfällte till 40 mrk. Smt. till Treskiptes för förbudzbrått, samt Alfwarligen förmante Att ett Annat Åhr, resa till Jochmok med sin Skatt och uthlagor, så frampt dee i medlertiidh icke bekomma Högwälborne hr. Grefwens och Landzhöfdingens Skriftelige tillåtelsse, Att få widh denne Kyrka och Marknadzplatz stadigdt förblifwa.

Original side 64:

Nybyggiaren Jöns Eriksson Ståhlnacke Angaf, huruledes Lappmannen Nils Thomasson i Siggewara, har sidst framfarne Åhr 1702 Stuhlit hoos Lappmannen Knut Persson i samma by,

Ett Silfwerbälte om.....	12 lod	
Ett Kiäd.....	3 lod	
Een Kiäd.....	3lod	
Fyra par Knappar.....	2lod	
Sex par Mallior.....	4lod	24 lod

Af Jon Mikkelsson Wondo i samma by,

Een bågare om.....	8 lod	
Twå stycken skeeder.....	6 lod	14 lod

Ähn af Henrik Nilsson Kiemi ibid.,

Ett bälte om.....	12 lod	
halft bälte.....	5 lod	
Een Gammal Ring af 3 Knapr.	1 lod	
3 par Brisken.....	2 lod	20 lod

Hwilket Knut Persson, Jon Mikkelsson Och Henrik Nilsson uppå tillfrågan bekiände sandt wara, Och att sielfwa Stöllden ähr dem förledne Michaelistiid

Original side 65:

Återlefwereerat af Nils Thomasson, dän där nu håller sigh undan, icke wettandes på hwadh Ort. Ståhlnacken påstodh, Att desse som bortmisst sitt Sillfwer, Och Tufwen fast fått, hade bedt honom Lagföra, Och icke Otilltalt lämbna. Länsmannen Henrik Jonsson berättade och, Att sådan Nils Thomasson blef för denne begångne Stöld fångzlade, Och Målsäganderne i händer stältdt, hafwa dee Tiufnaden tillbaka tagit, Jempte een Förliikningh, Och sådan honom på frii foot ställt, icke een gång Fångejärnen ifrån sig lefwereerat, eller Saken sådan för dom hafwandes Angifwit, utan förtega wehlat, hwaremot dee intet reelt hade att förebära;

Fördenskull i Anledning af det 12 Capitl. Tiufm. B. Sakfälles Knut Persson, Jon Mikkelsson Wondo, och Henrik NilssonKiemi, till hwar sine 40 mrk. Silf. Mt. till Treskiptes för Tiufwesaakz nederläggande, blifwandes Länsmannen Henrik Jonsson tillsagd, Att Skaffa Nils Thomasson wid näste Ting tillstädes, Att undergå det Straff, som Lag Och Kongl. Ordningar, kan honom för detta sitt förseende tilläggia.

Original side 66:

Lappmannen Jon Henriksson i Tingewara Kiärade till Handelsmannen Nils Pipingh ifrån Tårneå Stadh om een Lappmudd af 10 dlr. Koppr. Mtz. värde, som Pipingingen förledit Åhr och Marknadztiidh, skall af honom tagit, Män än icke betala willia, Pipingingen föregaf sikh Alldrigh Kunna påminna, att hafwa tagit någon Mudd af honom på Kiööp, doch om Jon will med sin Eedh intyga honom lefwererat sikh Mudden, Och för så högdt värde som nu berätttes, will Pipingingen honom gärna betala, Och som Jon Henriksson den Eeden friimoteligen Aflade, lofwade Pipingingen Gienast förnöya honom för samma dess fordran.

***

Emedan såsom Länsmannen Henrik Jonsson i Siggewara intygade, sikh uppå Kyrkoherdens hr. Kristian Elingi, begiära, i rätten tiid hafwa Citerat Brukz Karlen wedh Maasugn Erik Olsson, till innevärande Tingh, för det han Såltdt Bränwiin här wid Kyrkan förledne Juhledagh, Men icke Comparerat, Ty Saakfälles Erik Olsson för Stembningz försittande, efter det 12 Cap. Tingm. B. till sine 3 mrkr. Silf. Mt. till Treskiftes

Original side 67:

Och Länsmannen Henrik Jonsson befallter Att Stemna bemte. Brukzkarl till Näste Tingh, Comparerar han da intet lærer dom i Saaken liika fullt meddelas.

***

Brukzkarlen widh Swapewara Nils Servio Skall och till samma Tingh af Länsmannen Stemnas, för dess berde. dagh öfwad Slagmål med Lappmannen Olof Jakobsson Särvio.

***

Lars Johansson i Siggewara, som wid Oppropet icke igenfans på Tingz Platzen, hwarken i dagh eller den 31 Janu. Sakfälles till 1 dlr. Sillf. Mt. Rättens Eensaak, efter Nya Rättegångz processen, Och dess Saak med Per Pocka, om een Reen, som luppit ifrån Per Pocka till Junka Mikkelsson, den Lars till sikh tagit, Men icke förnögdtd Ägaren före, beror till nästa Tingh.

***

Nämbdemannen Henrik Eriksson i Siggewara by, lofwade och Försäkrade nu in för Rätten, Att willia Och Skola nästkommande Sommar utwiisa det Kopparmallmstreck, hwarutaf han för detta prof tagit, Och Brukz Bokhållaren Wällt. Karl Biörkman presenterat, hwilket prof han säger sikh, af ingen Gammal eller tillförende brukat Koppar Grufwa hämptat

Original side 68:

utan wid een Ort Raiswara bend., belägen på
hans eget Skatteländ, Försumar Henrik detta, stände för All den
däraf tiimade Omkostnaden.

***

Anno 1703 den 6 Februarii Hölltz Laga Tingh i Tärneå Lappmark, uppå Enotekes Tingzställe, med Lapp Allmogen af Rännula, Sondawara Och Peldojerfwi byar, Närwarande Cronones Befallningzman Wälbetde. Salomon Steigman med fölliande

Nembdemän

Jon Persson i Rännula	Anders Andersson i Sondawara
Jöns Mikkelsson Kyro i Pälldojerf	Nils Nilsson i Sondawara
Lars Andersson i Rånnulla	Per Eriksson i Pälldojerf

I begynnelssen upplästes och uttolkades för Allmogen Atskillige Kongl. Maytz. Placater, Och förordningar, som tillförenda Specialiter införde Ähro.

Sädan upplästes Härredz Rättens i Tärneå Sochn d. 5 Martii 1702 Hålldne Ransakningh, Öfwer Lappkånan Anna Olofzdotter ifrån Kiemi Lappmark och Kittilla by, som kommit diit utförr och welat låta sigh lagföra, och plichta för dess begångne

Original side 69:

Lägersmåhl/:som hon föregaf:/med een ung drängh wid namn Johan Eliasson, enär dee beggie åhret tillförende tiente, uti Monianiska by i Öfwer Tärneå Sochn, där Af hon skulle blifwit hafwande, Och 3 dagar för Michaelis 1701 födt ett Pilltebarn, Men Johan Eliasson till Lägersmålet med denne Kåna Alldeles Neekat, Och föredragit, som wore hon uti ett Allmänt Rychte, för een Gifter Lappman Olof Nilsson Soro bend. i Rånnulla by, som och skall wara med henne uti Skyllskap, Så att bende. Häradz Rätt, så i anseende thär till, som och att denne Kåna skall tillförende låtit sigh belägra, Och wid Häradz Tinget i Kiemi därföre plichtat/:det hon Och siälf tillstådt :/Men sombliga wehlat seya henne tillförende haft twenne Oächta Barn, har funnit nödigdt att försända henne hiit till Lappmarken, Och här sammastädes må undersökias, Om det rychte som Gåt om hennes umgeuge med Lappen Olof Nilsson Souro, Och huru många Gånger hon tillförende åhr för Lägersmål dömbder, då mehrbende. Häredz Rätt, Saken emellan Johan Eliasson, Och Kånan Anna Olofsdotter vidare till slut och ändskap foretaga will.

Original side 70:

Alltså framkallades Länsmanen i Pellldojerf Per Eriksson, som haft i befallning Att Skaffa Olof Nilsson Souro tillstädes wedh innewarande Tingh? den där uppå tillfrågan, Swarade, sigh ingen wiss Kunnskap Äga, hwarest han nu för tiiden haar sitt tillhåld, efter som han på Tuu Åhr honom icke råkat, Och Allenast hört det hans Fader Nils Persson i Pälldojerf, flyttiat till Teno by, Men om Sonen fölgdt medh diit åt, weet han icke. Nils Olsson Riskainen ifrån Monianiska sade sigh förledne Andrä tiidh, hört af

Kyrkioherdens hustru i Koutekeino, Att Olof Nilsson Alldeles farit Öfwer till Närige, hwilket tahl Länsmannen Erasmund Nilsson i Sondowara, sade sigh Äfwen hört utaf bend. Kyrkioherdes Son Andreas. Icke dess mindre blef Kånan Anna Olofsdotter för Rätten Kallad, Och förmanter att bekiänna, Om Olof Souro något Olofliget Omgenge medh henne plägat? Därtill hon Neekade!

Fördenskull fram ropades Nämndemannen Jöns Mikkelsson Kyro i Pel-dojerf, som skall wetta gifwa någon upplysning i Saken, hwilken efter Aflagd wittnes Eedh berättade, Att enär Olof Nilsson Souro Och denne Kåna Ao. 1700 Andrä tiid, reste

Original side 71:

utföre till Monianiska, Kommo dee een Afton till honom, Och begiärte huusrumb Öfwer Natten, som dem bewilliades, enär tiiden Kom Att dee Alla skulle Gå till Sängz, har Jöns befalt, Att Olof Nilsson och hans Son Mikkel skulle liggia tillhopa i Andra pörtet, Men enär Mikkel skulle taga Eeld Att lysa sigh medh, har Anna tagit Eldbrosset eller pertorne af honom, säyandes sigh willia liggia i samma huus som hennes Slächtinge Olof lågh, som och skiedde, Och Sonen Mikkel blef så qwar hos Föräldrarne; Mårgonen efter liitet för dagen Gick Jöns till dem, där dee bäggie lågo i een Sängh tillhopa, doch hade dee een deel af sine underkläder på sigh, Och widh Jönses inkomst, strax uppstege, Och sin wägh foro, Widh Återresan ifrån Monianiska hafwer Olof Och Anna legat Öfwer Natten hos hans Broder Mikkel Mikkelsson, widh Wöchakoski/:eller Lilla Forssen:/hwilkas Åthbörder där sammastädes, han bewittna Kan, Jöns wittnade och, Att Olof Nilssons Moder Margit Olofsdotter, Och Annas Fader Olof Nilsson i Kittilla ähro Syskonnebarn, Och Olof Souro, Och Kånan Anna Olofsdotter, således i 3die leedh, eller Tremänningar till Skyldskap.

Mikkel Mikkelsson i Kittilla wittnade Eedzstadh, att enär Olof Nilsson Souro, Och

Original side 72:

Kånan Anna Olofsdotter Ao. 1700 uti Juhlefastan, Kommit tillbaka ifrån Monianiska, hafwa dee blifwit uti hans huus Öfwer Natten, Men Mikkel war den gången icke hemma, utan hans folk för honom sådan refererat, det desse bäggie strax wid Qwällen lagdt sigh brede wid hwar Andra, Nedh på Golfwet, under ett Täck, doch i samma huus som det Öfriga Gårdzfolket war, Mårgonen efter foro dee där ifrån till Kånans Fader Olof Nilsson, diit Mikkel samma dag efterreste, Och där i tree nätter förtofwade, då det och begynte blifwa rychtbart som hade Olof och Anna Alla Tree Nätterne legat uti een Sängh, i samma huus, som hennes Förälldrar legat.

Ytermera tillspordes tillstädes warande Kittilla bor, Mikkel Mik-

kelsson och Henrik Henriksson, huru många Gångor som denne Kåna till förenne för Lägersmåhl plichtat? Hwilka tillika medh Nämbedsmannen Jöns Mikkelsson Kyro i Pelldojerf intygade, det sådant twenne gångor tillförenne skiedt, Nembl. förste gången, för det hon haft omgiänge med een Ogifter drängh Per Hansson i Kittilla, Och Andre Gången med een löskar Karl Johan Persson Sutare ifrån Kiemi Sochn, hafwandes

Original side 73:

hon doch medh den förra icke Aflat Barn utan Alliest blifwit till Giärningen Ofwertygat, som Kånan siälf nu tillstå måste.

Nils Olsson Riskainen ifrån Monianiska, nu tillstädes warande föregaf, sikh icke kunna wist påminna, Om hans berättelsse widh Häredz Tinget i Tårneå warit, som hade Olof Och Anna hos Jöns Mikkelsson legat tillhopa heel nakna, utan det, Att dee under sin reesa Af och till i Lappmarken, skole legat som Man och hustru. Riskainen sade och, Att Kånan Annas Oächta Barn war född 14 dagar för Michaelis 1703, det han Och siälf måste tillstå.

Allmogen här sammastädes refererade det har här Ao. 1700 och 1701 Gådt ett elakt rychte om Olof Nilsson Souro och Anna Olofsdotter, hwar med Olofz Föräldrar förmenas Kommit under wädret, Och således icke utan Orsaak, låtit denne sin Stadgade, och i tienst trädde tienstepiiga, i Olaga tiidh, Klanderlöst ifrån sikh fara ned til Monianiska, Men Oppå tillfrågan wiste ingen af Allmogen hwarest Olof Nilsson sikh nu för tiiden uppehåller;

Fördenskull befalltes den nu härwarande Kittilla boer Mikkel Mikkelsson

Original side 74:

och Henrik Henriksson, Att taga Kånan Anna Olofsdotter med sikh, Gienaste wägen till Kittilla, hennes födelsse Ort, där hon och i sin ungdom sikh merendeles upphållit, samt rest medh Olof Nilsson den tiiden, som Barnet efter räkningen, synes wara giordt, på det där sammastädes må kunna wiidare ransakas om hennes åtbörder, Och domhafwanden i medlertiidh, wid förbiireesan igenom Tårneå och Kiemi Lappmarker, efter fråga, Om Olof Nilsson någonstädes står att igenfå, Och Rätten sådan så mycket tryggare ett Definitive sluut i Saken kan låta föllia.

Lösakar drängh Johan Henriksson ifrån Monianiska by, som förledit Åhr 1702 här wid Rätten beskyltes af Kånan Anna Nilsson i Sondowara, Att hafwa pläгат med sikh Kiötzig beblendelsse, uti Kou-tokeino, Påsketiiden, som af dess Protocoll ähr att see, förestältes, Och där om Examinrades, hwilken i förstonne wille thär till neeka, men måste doch omsiider tillstå och bekiänna sikh, uti Rådmannens Henrik Erikssons i Tårneå Stugu, een Gångh pläгат

medh henne Kiötzligh beblendellsse;

Alltså i förmågo, af Kongl. Maytz. förordning Och höglofl. Kongl. Håf Rättens ankombne bref

Original side 75:

till Alla dombstolar, Af den 3 Januarii .694, Sakfälles Johan Henriksson till 40 mrk. Silfr. Myntz bötter, Konungen, Fadren och Häradet till Treskiftes, samt undergå Kyrkioplicht, Kånan som Andre Gången där med ähr beträdder, Sakfälles sammaledes till 40 mrk. Silf. Mt. efter Högbende. Rättz Notification, Af d. 25 May 1694, Och att stå 2ne Söndagar på plichtepallen efter Förordningen, af d. 28 Novemb. .698, för ähn hon Absolveres, och i Kyrkan intagas, Johan Henriksson betalte bötterne, Men Kånan plichtade med Kroppen därföre.

***

Nämbdemannen Jon Persson Souro i Rånulla by uppstegh ifrån Rätten och gaf till Kiänna, huruledes Ao. 1697 Om hösten, ähr för honom bortstulit under Specificerade Silfwer, som han uti 2ne Kietlar /:hwilka och borttoges:/haft nedsatt i Jorden 1 1/2 Miihl ifrån sitt booställe eller Kåtta Komawoima bend. Neml.

Een Koppar Kiettel som wägit 9 mrk.	
Een Dito..... 7 mrk.	= 16 mrk. à 1 dlr. 16:00
3 str. Silfwerskeedar.....	9 1/8 lod
3 par Bröstspännen.....	9 1/2 lod
5 str. förgylta Mallior med et liitet Kiäd.....	5 lod
2 str. Silfwer Sallior.....	6 lod
1 st. Silf. Kiädh med stort Korss och Crusefix.....	9 lod
1 st. Dito Mindre utan Korss.....	5 lod
1 st. Bägare.....	8 lod

Original side 76:

2 1/2 Silf. Bälte tillhopa.....	32 lod
7 str. Förgylta Knappar.....	3 1/2 lod
5 str. Dito hwita.....	2 1/2 lod
	-----
	90 1/2 lod

Som wärderades à 9 mrkr. Lodet blifwer K.Mt.	202:21 1/2

	218:21 1/2

För hwilken Tiufnad Jon Persson beskyller sin Broder Son, Anders

Persson Souro, Om sine 40 Åhr Gammal, efter som han den tiiden Stöllden begikz, wistades där i Näigden, Och Jon dässutan förnummit honom för såld hans Silfwerstop eller Bägare till een Bårgare i Närige wid namn Hans Jonsson, medh flere skiäl som här under förmäles, hafwandes Anders, som Jon förmärka kunnat, strax för sidstledne Juhl, för denne sin begångne tiufnad, som begynte blifwa uppenbar, Ämbnat sigh fly Öfwer till Närje, eftersom han då igensökt det Silfwer, som han här i Fiället i een Steenhög uti een wacka haft förwarat, det han sådan icke längdt ifrån Jon Hanssons i Rånulla by, Kåtta, een Gång i Snön nederstoppat, hwarom Jon fått underrättelsse, Och skickat Lappmännen Henrik Hansson Och Henrik Amundsson Omma medh sin Mågh Jon Hansson, till samma ställe, där de funnit Anders Souros Skriin eller wacka utan låås, Och däruti som Jon Af sitt bortstullne Silfwer igen Kiände:

Original side 77:

Ett Silfwer Bälte.....	12 lod
Ett Kiäd med Korss uppå.....	9 lod
Fyra str. förgylde Knappar.....	2 3/4 lod

---

23 3/4 lod

Det Öfriga Silfret, som i samma Wacka war, Och bestod uti een stoor Bägare, och 2ne Silfwer Bälten medh några Knappar, war Anders Perssons eget, förmodandes Jon Persson, Att såsom han hos Anders funnit, een deel af sitt bortkombne Silfwer, han och det Öfriga må påläggias Återgifwa, Och sådan för Stöllden behörig plicht undergå.

Anders Souro förekallades, Och uppå tillfrågan sigh Förklarade, som hade han i sin Kiisa eller Wacka, icke haft mehra Silfwer, ähn han siälf ägdt, Och efter hans utsago bestådt uti 3ne Silfwer Bälten, een Bägare, een förgylt Knapp, Och några str. Dito Oförgylta, samt een Messing skied, Widh Silfretz uppwiisande, Aflade Anders Souro ett Bällte af 12 lodh, Ett Kiäd medh Kors uppå 9 lodh och 4 stk. Knappar 2 3/4 lod, som han sade icke wara sitt, eller wetta, huru det i Wackan Kommit, misstänkiandes det hans Faderbroder, eller dee som Kiisan till sigh tagit hafwa, det diitlagdt, Och honom nu därför på Olycka föra willia, han sade Och Att för honom något Silfwer bårte war;

Alltså förekallades fölliande påberopade wittnen, Nembl.:

Original side 78:

1. Löske dräng Amund Hansson i Rånulla, som efter Aflagd wittnes Eed, intygade, Att Anders Persson Souro, har par weckur för förledne Juhlehälg wid pass, Anmodat honom Att föllia sigh till een Ort Kiäkoma bend., hwarifrån han sitt Silfwer hämpta wille, som han där uti een Steenhög eller Wacka hade i een

Kiisa eller Wacka förwarat, under wägen diit åt, har Anders sagdt till Amund, kan iag intet nu få opp Kiisan, så skal iagh uppmärka rummet thär den ståår, Att duu som bor thär närmare, må den åt wåren upptaga, Och på Annat ställe sättia, hwarest Wårfloden den icke skadar, När Anders kom diit som Silfret lågh, bad han Amund Gå och hugga sikh een Stör eller Stocke, Att uppbryta Stenarne eller Jorden med, hwarunder Wackan stodh, Män för ähn Amund kom tillbaka, hade Anders Oppe sin Wacka, Och Oppbröt henne, Och mehrendelas Opphämptat Sillfret som ibland höe inlagdt war, uti een Mössa, Och det sädan Åter i Wacken nederlade, han icke märkiandes om Kiädan med Crusefixet eller dee 4 store Knapparne, wore thär eller icke, Icke heller kunde Amund Hansson wist säya, Om det Silfwerbälte, som Jon Persson Souro sikh nu tillkiänner war thär ibland, efter som Allt det Sillfwer, som af Bälten

Original side 79:

war, war då löst, Och det ena stycket likt det Andra, Anders förde så Wackan medh sikh till Jon Hanssons by, där dee bægge ingingo, Och blefwe Öfwer Natten, lembnandes utan före Kåtan wackan med Silfret uti een Achia Nedkarkad, under Reenskin, Mårgonen därefter reste Amund därifrån, mera därom wiste han icke berätta.

2. Henrik Hansson i Rånulla, efter aflagd witnes Eedh Giorde den berättelssen, Att emellan Andersmesso, Och näst förledne Juhlehälg, Kom Jon Hansson, Jon Pers Mågh, Och Henrik Amundsson Omma, uti hans by, Och bådo honom komma och föllia med sikh, det han och giorde, enär dee woro kombne ett stycke ifrån Kåtan, widh pass tuu Bysseskått, Stegh Omma af wägen, Och Opptog een liiten wacka, den dee bårö in i Kåtan Silfret Och allt det som där i war till 77 str. uppräknade, Och på een Kilka eller Kiäpp Oppskårade, deribland och war Kiädet med Korset Opå af 9 lodhz wicht, sampt Bältet och Knapparne, som Jon Persson wedkiändes, hwilket medh det Öfriga Silfret, dee sädan förde hiit till Kyrkan, Och insatte hoos Capellanen hr. Olof Sirma, hwarest det till denne tiiden stådt hafwer.

3. Henrik Amundsson Omma, som sedt hwart

Original side 80:

Anders Souro i Snön lembnade Wackan, då han förde henne ifrån Kåtan, Och det för Jon Persson Souro Kungiorde, Och sädan war medh då den öppnades, instälte sikh Och för ett wittne i denne Saak, Men som han tillförende ähr med tiufnadh beträdder, Kunde Rätten hans wittnesbörd icke Opptaga, doch erföhr Rätten sädan, Att Anders Soro, hade gifwit Henrik Omma ett utterskin Och een Swänsk dlr. för det han widh wittnandet, skulle wara på hans siida, hwilka pertzedler Anders Souro efter domens publicerande igen-

fordra wille.

4. Jon Persson Souro beropade sigh wiidare på Anders Perssons egen Broder, Per Persson Souro, den där framkallades, Och efter Aflagd eed utsade och refererade, sigh hört Af sin yngre Broder Lars Persson, huruledes han, som med sin Moder Karin Andersdotter Ao. 1697, Om hösten, flyttiade ifrån Fiskeriet, hiit åt fiällen, under vägen blifwit warsse, där som een Wacka, eller och een Koppar Kiettell stådt nedsatt, Och widh Ankomsten till Kåtan, fallt därom för Anders Soro, Och hans Styffader Olof Thomasson, sampt denne Per, med dee Orden, hade iag warit een Tyf hade iag wäl Kunnat stiahla den bort, medh det som därunder war, dagen efter reste

Original side 81:

Anders Soro och hans Styffader ifrån Kåttan medh tree stk. Reenar, icke Omrörandes hwart den sigh Äbnade, Per fohr och Äfwen thär ifrån, Men Lars töfwade längre qwar, hwilken sådan för honom Per sagdt, det Anders widh Återkomsten, tilbudit honom een Silfwerskied, för det han påhittat, hwarest Kittelen eller wackan stodh, Begiärandes där hoos, Att han sådant för ingen Openbara skulle, hwilken skiedh Lars Likwäl icke emottagit, Wären efter, Kom Per Oförmodeligen till Anders, enär han hade upp sitt Sillfwer uhr samma wacka, som det nu ähr funnit uti, då han sågh Silfwer Kiädian medh Crucifixet, liggiandes uppå det Oppnade låcket, Kunnandes han efter sin Eedhpflicht icke förttiiga/:ehuru det honom går till hiärtat:/Att det ähr det samma, som nu uti hans Broders Anders Persson Souros wacka ähr funnit, Jon Persson tillhörigdt, det han och strax sagdt för sin Fader Broder Jon Persson, Män som desse bäggie bröder, sedermera, till denne tiiden warit i Närige, berättar han sigh för detta icke Kunnat Anders med Stöllden Öfwerlygga;

Så emedan den tredie Brodren, Lars Persson Souro, icke ähr så när för handen, Att han denne dagen Kan afhöras, Ty måste denne Sak hafwa Anstånd till i Mårgon

Original side 82:

will Gudh, Till hwilken tiidh Anders Amundssons hustru ifrån Närje, Kirsten Sarresdotter skall efterskickas, efter som det berättas, henne och hafwa något Att berättas Om berde. Tiufnad.

***

Den 7 Februarii Höltz wiidare Laga Tingh i Tårneå Lappmark, uppå Enotekis Tingzställe.

Lappmannen Anders Persson Souro i Rånulla Klagade där Öfwer, Att hans Faderbroder Jon Persson Souro i samma by, har förledne Sommar welat sigh tillägna een ung Reen, Anders tillhörigh, Af 8 dlr. Koppr. Myntz värde wid pass, som till hans By eller Boställe Kommit, i det han skurit utaf Öronen, Anders Perssons rätta märke, Hwartill Jon i förstone Neeka wille, Män wittnen Per Henriksson, Per Hansson Blind, Och Nils Nilsson Komas, intygade hwar för sigh Eedeligen, sampt Per Hanssons Hustru Brita Amundsdotter i Eedzstad, Att een Anders Souros Reen med hans märke på Öronen, förledne Sommar medio Augusti, Kommit i deras by, där han och een tiidh warit, Män sådan luppit til Jon Perssons Reenar, hwilken icke långdt

Original side 83:

thär ifrån hade sitt boställe, samma Anders Perssons Reen, hafwa dee strax där efter, sedt ibland Jon Perssons Reenar, Och hans märke Å nyo på Öronen Klipt eller skurit, Hwaremot Jon Omsiider intet hade att inwända;

Fördenskull Sakfälles Jon Persson Souro, för märketz Omwäxling på een annars Reen i förmågo af det 43 Capitl. Byggm. B. L.L. och 15. Capitl. ejusdem Tituli Stadzlagen till 40 mrkr. Silf. Mt. till Treskiftes.

***

Såsom Jöns Hansson i Kirtkosoande, Mikkel Persson Asa, Olof Nilsson Håtti och Per Kuttainen i Sondowara, befinnas med sitt tahl i dryckenskap, bracht Länsmannen Erasmund Nilsson i Sondowara uti elakt rychte, som skulle han för fyra åhr sådan, bortstulit een Jöns Hanssons Reen, som här wid Marknadzplatzen förkom, hwilket dee icke Gitta eller kunna bewiisa;

Ty blefwo dee denne Gången i Anseende till deras enfaldigheet därutinnan Allenast Sakfällte till hwar sine 3 mrkr. Silf. Mt. till Treskiftes, efter det 20 Cap. Tingm. B. för witesmål, Och Länsmannen ware af Allom i denne Saak Oförwitt.

***

5. Efter Aflagd wittnes Eedh, Giorde Lars

Original side 84:

Persson Souro, föllian-
de berättellsse, Nembl.:

Ao. 1697 Om Hösten, enär Lars med sin Moder Hustru Karin Andersdotter,/:som nu wistas i Närje:/flyttade sitt boo, hafwa Alla Reenarne icke så just fölgds åth, utan någre luppit wiida om kringh, hwilka Lars efterlopp, att driifwa till dee Andre,

då hafwer endera Reen kommit att löpa, där som een Kopparkiet-ell war Öfwerända stiälpt, Och Mullen deraf sparkade, så att Lars kunde märka Att något där under giömt war, doch rörde han den intet, utan widh Ankomsten till Kåttan refererade sådant för sin Styffader Olof Thomasson Och sin Broder Anders Souro, där och hans Broder Per war stadder hafwandes Olof Thomasson och Anders Persson Souro, Mårgonen efter, tagit någre Renar, och farit ifrån Kåttan, Olof Thomasson Kom först tillbaka, Och Anders Persson een dag eller två där efter, den där bad honom icke nämbna för någon, Att han sedt denne Kopparkiettell, och tillböd honom därföre een Silfwersked, Våren därefter enär de wore på reesan till Närje har Lars sedt sin Broder bära fram för sig i sitt Skiöte, Attskilligdt slagz Sillfwer, det han Allt icke så noga igenkiänna, Men

Original side 85:

för wisso weet han säya Att Kiädian med Korsset på Ändan, war thär ibland, då Anders tillböd Lars Andregången en Silfwerskied, för det han sådant för ingen säya skulle, desse Bröder Per och Lars igenkiände berde. Silfwerkiäd så mycket bättre som deras Moder Ägdt det samma, Och hon det till deras Farbroder Jon Persson försåld för 7 elr. 8 Åhr sådan, Och thärföre Gifwit henne een Bruns Reen, een Annan Ox Reen, een Way Reen eller Reenko, och 1 skpd. Ost, Oppå vidare tillfrågan sade desse bägge bröder Per och Lars sigh icke wetta om deres Styffader Olof Thomasson warit med Anders Soro i denne Stöld interesserat eller icke.

6. Anders Amundssons hustru Kirstin Saresdotter, wittnade efter Aflagd Eed, sigh förledne höstas, hört utaf Anders Soros Moder Karin Andersdotter/:som wistas i Närige:/egen mund, Att hennes Son Anders Soro, har bortstulit Jon Persson Soros Silfwer, Och det samma hoos honom tilfinnandes.
7. Befallningzmannen Wälbetde. Salomon Steigman Oppwiste sådan, ett honom till skrifwit breef ifrån Tonswigen i Närje d. 5. sidstledne Augusti, af een Bårgare där

Original side 86:

sammastädes wid nampn Hans Jonsson Stabrun, hwaruti han ut låter sigh willia där å Orten lagligen Anklaga Anders Persson Soro, för den Silfwerbägare af 4 Richzdlr. eller 2 lodhz wicht, som han ifrån Jon Persson Stulit, så frampt wederbörande dess Öfwerhet här sammastädes, skulle gifwa här till samtyckio, Och honom icke siälf Afstraffa låta, med mera som samme bref Om Anders Souros Orichtige förehållande där å Orten uthtrycker, hwarutaf aftages det Anders Souro, lærer den stullne Bågaren där å Orten försåld.

Ofwanstående wittnens Giorde berättelsse Och den Öfrige Andragne skiähl, blef fuller Anders Persson Souro förestält, Men han Neka- de liika fullt sigh begädt någon Stöld, Och till intet därpå be- jaka wille, som han icke heller tillförende uti Andre måhl, ehuru starka skiähl och wittnen emot honom warit hafwa, bekiänna weh- lat, doch slotz till fölliande

Sentens:

Alldenstund Lappmannen Anders Persson Souro i Rånulla by lmo: icke Allenast 1698 för Ofwanbende. Tiufnad af sin Faderbroder Jon Persson Souro, ware lagförder, Men förmedelst brist af Skiähl och wittnen

Original side 87:

ill wiidare upplysningh ähr Differerad, utan och af föregående Ransakningh befinnes huruledes hans egne Bröder Per och Lars, samt flere trowärdige wittnen hafwa Eedeligen intygat honom. 2de: Ao. 1697 Om hösten uppå erhållen Kundskap af sin Bro- der Lars, hwarest een Kopparkiettell war nedergrafwen Och Öfwer- ända stielpt,/:där under Lapperne sitt Silfwer, och sine pennin- gar Giemenligen förwara pläga:/dagen efter farit ifrån Kåttan, Och 3tio: widh hemkomsten tillbudit sin Broder Lars een Silfwer- skied, för det han uppenbarat honom samma rumb, Och på det han sådant förtiiga skulle. 4to: hafwa bägge bröderne Per och Lars sedermera sedt hoos sin Broder/:förutan annat Silfwer:/samma Kiädh med Korss och Crusifix opå, som ifrån Jon Persson blifwit Stuhlit, hwilket icke Allenast, utan och löst Silfwer Af ett bäl- te, samt 4 str. Knappar Jon Persson tillhörigh, ähr funnit uti Anders Souros Wacka, ibland dess eget Silfwer. 5to: Har Anders Souros egen Moder bekiändt, det bend. hennes Son, har Stulit Jon Persson, Och att hans Silfwer ähr hos honom. 6to: Aftages af Bår- garens i Närje Hans Jonsson Stabruns Skrifwelsse, det Anders Souro lærer där å Orten försåld, den ifrån Jon Persson

Original side 88:

Stuhlne Silfwer- bågaren af 8 lod, den där Och dessuthan skall äga där samma- städes ett slätt beröm, Af hwilka Skiähl Rätten säkerligen finner, honom Anders Persson Souro hafwa Stulit sin Faderbroders Jon Perssons Silfwer och Koppar, som efter Ofwan bemr. wärderingh stiiger till 67 dlr. 18 1/6 öre Silfwermynt eller 202 dlr. 20 1/2 öre Kopparmynt.

Denne Anders Persson Souro har och tillförende stulit utaf Gamble Länsmannen Lars Guttormsson några pertzedler till 24 dal. Koppr. Mtz. värde, hwarföre han Ao. 1698 lagligen plichtat, som dess Protocoll förklarar, Och således nu andre Gången med Tiufnadt Öf- wertygat ähr;

Fördenskull Kan denne ringe Rätten icke befriia Anders Persson Souro ifrån liifzstraff, utan i förmågo af det 6 Capit. Tiuf M.B. L.L. sampt 1653 Åhrs Straffordningz 3 §, dömer honom till döden, doch remitterandes denne Högmåls Saak under den Höglofl. Kongl. Swea Håff Rättens, Högrättwiise Omdöme, underdån Odmiukeligst Anbelangande siälfwe Stölden, Så återlefwererades nu Jon Persson Souro, först Allt det Silfwer, som af hans eget fans hos Anders Persson Souros, Och bristen eller det som han förfarit, eller icke frambära

Original side 89:

wille, Oppfyltes af dess eget Sillfwer, som i liika Odmiukhet den höglofl. Kongl. Håff Rätten refereres.

Sedan denne dom uppläsin och publicerat blef, förekom Capellanen hr. Olof Sirma, hwilken, tillika medh Nämnden, Och samtelige tillstädes warande Allmoge, begiärade det denne Rätten wille uti underdån. Ödmiukhet, den Högloflige Kongl. Håff Rätten wid handen Gifwa, huruledes Ofwanbende. Anders Persson Souro haar heela sin tiidh fört ett slemt och förargeliget lefwarne, och för detta begåt såwähl hemgång och Tyfwerii, som förargelsse i Kyrkan hwarföre han wäl har måst plichta, Men störsteparten af hans ryctbare Odygder, såsom wäldtächt, Tyfwerii, slagzmål Och mera dylikt, har, medelst brist af wittnen i denne Fiällmarken, icke kunnat honom Öfwertyga, warandes Allmogen Af honom/:som af Goda Krafter ähr:/så Skrämde, Att dee undan honom såsom för deres Fiiende bära fahra, där före önska det han med sådant straff blefwe Ansedd, som honom till eftertanka af sitt förra Onda förhållande, Och Allmogen till trygghet lända torde.

Original side 90:

Anders Persson Soro i Rounulla by, som under Ofwanstående Ransakningh och dooms uppläsande, esom oftast wiste sigh mächta Ohöfligh i Ord och Åtbörder, så emoth Rätten som Capellanen hr. Olof Sirma, enär han något uttolka skulle, säyandes ibland Annat till honom, som sin wederpart, du för icke min Mun, för ähn du får hufwudet Af migh etc. Sakfälles efter den 22 puncten uti Kongl. Maytz. Förordningh, Om wid liifligheters Afkortande i Rättegångar Af den 4 July 1695 till Tiio daler Silfwer Mt. Rättens eensaak, efter d. 24 § i samma Kongl. Förordningh.

***

Anbelangande twisten emellan Erik Persson i Pallajocki Kiärande, Och Bårgaren i Tärneå Torfast Abrahamsson Swarande, Angående een Byssa, som Erik för 3 Åhr sedan af honom Opphandlat, Och till een deel betalt, den Torfast, Åhret efter tagit tillbaka, att låta förbättra och tillaga, men sådan ey kommit honom tillhanda, Så förklarade Torfast sigh thärpå sålunda, att sådan han låtit

---

berde. bysse förfärdiga, har han sändt den hiit Opp med Bonden Johan Henriksson i Monianiska, som

Original side 91:

under wägen den förlorat, Och sikh påtagit Att betahla, hwaremot Torfast Abrahamsson försäkrade Erik Persson nu in för Rätten, Att skola gifwa honom så många penningar tillbaka, som han på Byssan uppburit, Så att Erik icke skall hafwa Orsack, Att föra Öfwer honom wiidare beswär härutinnan.

***

Henrik Amundsson Omma i Sondawara, uthfäste in för Rätten, Att willia nu för afreesan här ifrån Tingzstället, tillställa Bårgaren i Tårneå Erik Davidsson, den Ox Reen som han för tu åhr sådan honom försålde, den hans Broder Olof Amundsson Sedan tillbaka stulit, Och Henrik till sig tagit, Skolandes Olof, som nu håller sikh undan näste Tingh därföre Afstraffas, där Länsmannen kan få honom fatt.

***

Jon Hansson Blind i Rånulla dömes att betahla till Johan Nilsson i Kardis, Och Öfwer Tårneå Sochn, dee 13 dlr. Koppr. Mt., som han bekiänner sikh ännu wara honom skyldigh på een Byssa, dee för några Åhr sedan slutit Kiöp om.

***

Det hafwar fuller Lapparne af Sondawara by fört Klagemåhl Öfwer Bänderne

Original side 92:

Af Monianiska by i Öfwer Tårneå Sochn, som skulle der innom Lappmarkz Gräntzen förledit Åhr, skiuttit een hoop Will Renar, Och dem därföre till innewarande Tingh Citera låtit, Men förekommo nu siälfwe Och berättade sikh icke kunna förwissa wetta, Om Reenarne innom Lappmarkz Råskillnaden, Hwilken Höglofl. i Åminnelse Sahl. Konungh Johans breef Af den 10 Julii 1584 utwiisar, ähro fälde eller icke, Och sådant att ehrfara icke utan stor Omkostnad medh Syn- och Råågänger skulle Aflöpa, Föregifwandes Allt därföre parterne Å beggie siidor, sikh i denne Saak så blifwit eensse, Att Monianiska Bänderne behållade fångade will Reenar, Och deres twist ware thär med upphäfw in detta måhl.

***

Dee Tree wäger eller 6 dlr. Koppr. Mt. som Gamble Lars Henriksson i Sondowara ähr Skyldig till Bonden Jöns Hansson i Monia-

---

niska, efter dess utgifne Killka:/eller Obligation:/Hwilken Läns-
mannen Erasmund Nilsson emottogh, dömes Lars Gienast att betahla,
Och Länsmannen ware Jöns därutinnan adsisterlig.

***

Uthi twisten imellan Lars Nilsson Wasara i Sondowara, Och Nils
Hansson i samma

Original side 93:

by, Angående Niio pund fiäder, som Nils emottagit
Att försällia widh Wäster Siön, Män förmedelst Reenarnes utmat-
tande måst Lämpna under vägen, Och sådan skole blifwit bortstull-
ne; Så blefwo Parterne medh Handeband thär om sålunda eensse, Att
Nils Gifwer till Lars halfwa wärdet Af desse 9 pund Fiäder, som
ähr Niio daler Kopparmynt, Och där med togo Afträde ifrån Rätten.

***

In för Rätten skiedde fölliande sluut och Aftahl, emellan Nämbede-
mannen Jöns Mikkellsson Kyro, Och hans Broder Mikkell Mikkellsson i
Kittilla, det Jöns som Åbor sin Ålderstigne Faders Mikkell Jöns-
sons i Wondojerfwi Booställe, skall, så härefter som härtill I
liifztiiden, Föda, Kläda och Skiöta bende. sin Fader, Och efter
döden befordra honom wederbörligen till Grafwa, Och den Andra
Sonen Mikkell Mikkellsson äfwan så sin Moder Ingrid Olofsdotter,
hwaremot desse beggie Bröder sins emellan hafwa Att deela, den
lilla Ägendom som deres Föräldrar äga, både i löst och fast, wäto
och Tårro, medh hwilken Afhandlingh Förälldrarne och wähl till-
fridz woro, Ty hafwa Nämbedemännen Per Eriksson i Pälldo Jerf, Och
Anders Andersson i Sondowara, Att skipta Ägendomen

Original side 94:

och Ägorne i
det jembnast dee Kunna Broderne emellan.

***

Samma dagh framkom för Rätten Ehrligh och beskedeligh, Mons
Eriksson här i Sondawara, Gifwandes tillkienna huruledes hans
Fader Erik Monsson i samma by, icke Gitter på dess Booställe
Karisande Oppehålla och föda Alle sine Barn där sammastädes,
särdeles sådan dee blifwit Myndige, Och störste delen sigh i
Ächtenskap inlätit, Ty hafwer Mons sigh utsedt ett Nytt boostäl-
le, icke långdt härifrån Enotekis Kyrkia Wickori Koskiniemi bend.
hwarest skall finnas sådanne tillfälle, som för een Åbo ähre
Nödige/:derest för detta, suttit een utgammal Och Ofärdig lapp,
Jöns Nilsson Åiia wid namn, den Mons för några Åhr sådan till
sigh tagit, Och till döda dagar försörja lofwat, Emot den försäk-
ran, af hans Son Jakob Jönsson Åiia, som Skattar för samma land,

Att Jöns skall i medler tiidh få bruka Fiskeriet uti några wid Wickorikoskiniemi liggjande Träsk:/Ty i förmågo af Kongl. Maytz. Placater om lappmarkens bebyggjande Af Åhr 1673, Och 695, efterlåtes honom Mons Eriksson till Boställe Wickori

Original side 95:

Koski, medh den där wid lydande Ägor, hafwandes han att ställa sigh till underdånig efterrättelsse Högstbende. Kongl. Maytz. Placater, så att han icke lägger sigh på Öfwerflödigdt Swediande, eller präjudicerar lapparne i deres Skogh och Fiskewattn, utom deres lof och minne, utan uppbrutar sigh Åker och Ängh, samt bygger sigh Nödige huus, Och efter Friihetz Ährens förlopp, som rächnas ifrån 1702 till 1718 will Gudh, Skattar till Kongl. Maytz. i proportion Af dee Ägor som han häfdar och brukar.